

Lucian și Cornelia Blaga, Rolf și Hugo Marti, Elveția, 1929-1930

Berna, de când m-am născut. Un copil de trei ani, *Rolf Marti*, fiul scriitorului elvețian *Hugo Marti*^{*}, prieten cu Tata la Berna. Rolf m-a văzut, ieșită din maternitate, și a spus: „E drăguță, dar are nasul puțin stricat“ (*Die Nase ist ein bisschen kaputt*). Era într-adevăr foarte mic, nasul. Îl amin-tesc acum pe Rolf, pentru că de-a lungul vieții, într-un

---

^{*} Hugo Marti, scriitor elvețian, născut la Basel, în 1893, decedat în 1937 la Davos. Și-a pierdut de timpuriu tatăl și mama. Studiile și le-a făcut în condiții modeste, ajutat de o mătușă, la Berna și Königsberg (Prusia Orientală), întâi dreptul, apoi germanistica. În 1915 vine în România, ca unul dintre profesorii copiilor prințului Cantacuzino. Cunoaște viața din București, Sinaia, la țară, la moșiile familiei Cantacuzino și retragerea la Iași, în timpul primului război mondial. Prințul îi încredințează lui H. Marti copiii cu care acesta, în 1917, străbate Rusia (în plină revoluție) și trece în Norvegia, unde o cunoaște pe viitoarea soție, Elsa. Abia în 1919 ajunge în Elveția, unde își termină doctoratul în 1921. Se căsătorește cu Elsa și din 1922 conduce redacția literară a cotidianului *Der Bund*. Scrie o serie de nuvele și romane, dintre care amintim: *Intermezzo românesc*, *Rumänische Mädchen*, *Das Haus am Haff*, *Davoser Stundenbuch* etc. În 1928 părinții mei se instalează la Berna, Tata fiind consilier de presă. Între ei și familia Marti se leagă imediat o caldă prietenie și colaborare. Au tradus și publicat împreună din literatura română, în Elveția, ca propagandă pentru România.